

Casa Maspons i Camarasa

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer del Príncep de Viana, 5 - 7
Emplaçament: A la zona d'eixample de Granollers
Alçada: 143

Coordenades:

Latitud: 41.605958200811
Longitud: 2.2872430086136
UTM Est (X): 440608
UTM Nord (Y): 4606273

Classificació

Número de fitxa: 08096 - 70
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle: XIX, XXI
Any: 1851
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Arqueològic de Granollers. Núm. R-092. Protecció de tipus III: Conservació de façana amb reforma i/o ampliació condicionada.
Data aprovació: dc., 15/10/2003 - 12:00
Número inventari: IPA 28979
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada

Titular: 0765502DG4006E0001AI
Autoria de la fitxa ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dl., 01/10/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió: Jordi Piñero Subirana
Data de la darrera revisió: dv., 03/11/2023 - 13:40

Descripció

Edifici que consta de diversos cossos: el central (l'originari i més antic), un altre a llevant en cantonada amb el carrer Guayaquil (fet amb posterioritat al 2002, seguint una pauta arquitectònica que recrea més o menys l'original) i un altre a ponent en cantonada amb el carrer Barcelona (de tipologia totalment contemporània, també obrat en els anys recents).

El cos central i originari consta de planta baixa i dues plantes pis, amb coberta de teula àrab a doble vessant. Està flanquejat per dos cossos estrets i més baixos on hi ha uns arcs en forma de fornícules decoratives al primer pis. La façana es compon en base a cinc eixos, al centre dels quals destaca un portal amb llinda plana on s'hi pot llegir la inscripció: "Jaume Maspons en Jene de 1851". La façana és arrebossada i pintada d'un to groguenc sobre el qual destaquen els emmarcaments de les obertures.

Al costat del carrer Guayaquil / Príncep de Viana fins no fa gaire hi havia un cos de planta baixa rere el qual hi havia uns jardins. Recentment s'ha reedificat amb una construcció nova que s'allarga considerablement pel carrer Guayaquil. Es caracteritza per un tipus d'obertures quadrangulars i emmarcades sobre arrebossat de color groguenc que recreen vagament les del cos originari. Consta de planta baixa i dos pisos.

Al costat del carrer Barcelona / Príncep de Viana fins no fa gaire hi havia una construcció senzilla de caire popular. Amb posterioritat al 2002 s'ha substituït per l'edifici modern ja esmentat. De l'edifici antic tan sols s'han conservat els guardacantons que protegien l'edifici de les rodes dels carros.

Observacions:

INFORMACIÓ ORAL del Sr. Eustaqui Casals i Margall, febrer 2002.

Història

Casa vuitcentista que fou construïda per en Jaume Maspons, militar i membre de l'Ajuntament de Granollers (BAULIES, 1965). Segons la inscripció de la façana va estrenar-se el gener de 1851. La propietat ocupava tota l'illa, amb un gran pati amb jardí i horta que donava a quatre carrers.

Pere Maspons va ser alcalde de la ciutat. Fou segrestat, al costat de trenta quatre veïns, per un destacament de carlins manats pel general Tristany la nit del 17 de gener de 1875 (festivitat de sant Antoni), i fou alliberat el 15 de febrer, després que la vila reunís els 35.000 duros que demanaven com a rescat (TINTÓ, 1994).

L'últim Maspons nascut a Granollers, Pere Maspons i Camarasa, es va embarcar a fer les Amèriques i s'instal·là a Guayaquil. Féu una bona fortuna amb una plantació de cafè, i després tornà a Granollers. Construï un xalet amb jardí a la propietat familiar (Villa Montserrat). Va fer de mecenes i va freqüentar el Liceu de Barcelona. Patrocinà la restauració de l'antic convent de Sant Francesc com a escola de música.

Als fills i néts instal·lats a Guayaquil no els interessà la propietat, de manera que l'acabaren venent als llogaters que ocupaven la finca (Informació oral Sr. Eustaqui Casals, febrer 2002).

A la casa s'hi va instal·lar "l'escola Montessori" de Granollers, que va difondre aquest mètode pedagògic avançat per al seu temps. Es tractava d'una escola privada. El mètode es basava en dues disciplines: externa amb aplicació del material sensorial i com presentar aquest als infants, i interna, demanada al mestre per tal de poder aplicar els ensenyaments als alumnes. A Catalunya el gran centre de difusió del mètode va ser l'Escola Blanquerna, on es donaven classes de reciclatge. L'escola va funcionar des del 1929 fins a la Guerra Civil. La primera professora va ser la Sra. Rovira, i va ser substituïda per la Sra. Maria Tuset fins a la finalització de l'escola. Era una escola de pagament, i això limitava la possibilitat d'accedir-hi a les classes populars (FERRER, 1986).

Amb posterioritat a l'any 2002 l'edifici ha estat ampliat amb els nous cossos ja esmentats, un a llevant i un altre a ponent, cosa que ha comportat l'enderroc dels cossos antics que fins aleshores encara es conservaven.

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965). *Granollers*. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.

FERRER, Teresa Maria et alii (1986). *Mestres Montaña. El seu treball i la seva època*, Granollers: Gràfics Joseph.

TINTÓ I ESPELT, Lluís (1994). "L'arxiu Municipal de Granollers. El túnel del temps" a *Lauro*, núm 7, juny 1994, pp.35-37. Granollers.

